

CUPRINZĂTOARE FRESCĂ A PATRIEI SOCIALISTE

„Pentru toți creatorii, adevărata sursă de inspirație trebuie să o reprezinte poporul român, realizările societății noastre socialiste. Avem nevoie de noi romane, de noi poezii, de noi filme și piese de teatru, lucrări muzicale sau de artă plastică, care să contribuie — prin înaltul lor mesaj de idei și valoare artistică — la promovarea și afirmarea principiilor nobile ale umanismului socialist, la combaterea a tot ceea ce conștient și gîndiri înaintate a epocii noastre, la creșterea generală a nivelului de cultură și civilizație al poporului”. Desprins din documentele adoptate de cel de-al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Român, aceste cuvînturi cuprind un adevărat deosebit de important, acela că toate marile realizări ale țării trebuie să își aibă semnificația și rodnică corespondență și pe planul artelor plastice. Succesele, marile izbînzii ale politicii economice și culturale susținute cu fermitate revoluționară de partidul nostru, de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, coincid într-adevăr cu o dezvoltare fără precedent a activității artistice. Am amintit doar faptul că în fiecare județ al țării există astăzi filiale și cenacuri ale Uniunii Artiștilor Plastici, galerii de artă; că în fiecare din aceste centre pulsează o intensă viață spirituală. Și dacă ar fi să aruncăm o privire retrospectivă asupra unora dintre cele mai deosebite realizări ale ultimilor ani nu putem să nu remarcăm prezența în toate marile manifestări ale artei românești a unui mare număr de artiști talentați, creatori specializați în domeniile artelor monumentale, ale proiectării industriale sau în alte ramuri ale creației plastice, cum ar fi pictura, sculptura, grafica, artele decorative; creatori care nu și-au preocupat eforturile pentru a da țării o artă de calitate, o artă angajată, făcută cu înțelegere față de legătura adîncă care trebuie să existe între actul de cultură și nevoia de a forma și informa publicul cărui i se adresează. Și dacă ar fi să ne gîndim doar la un exemplu concret ar trebui amintită creșterea, de la o ediție la alta, a numărului de participanți în amplele competiții a muncii și informa publicului cărui i se adresează. În 1987, adică la începutul ultimei ediții a Festivalului național „Cîntarea României”, numărul de formații ar-

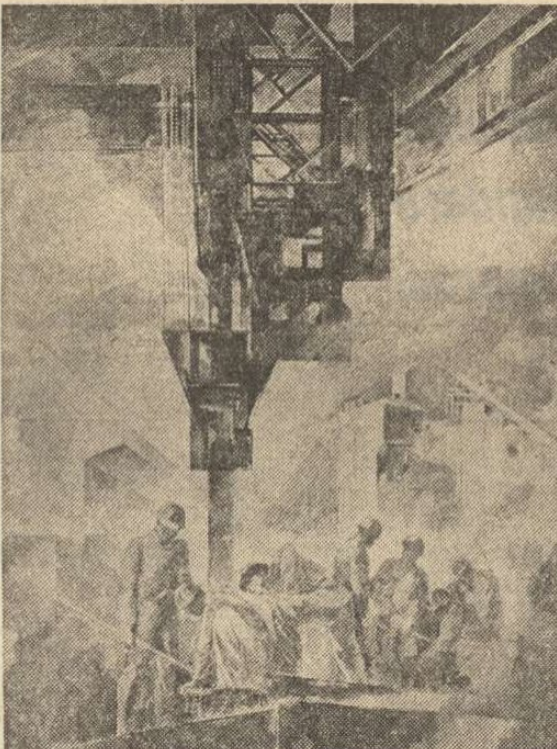
Lucrare de Gheorghe Ionijă

tistice a ajuns la 165.094, iar acela al cercurilor de creație artistică la 60.465. Prezența în marile expoziții care au încheiat fiecare din edițiile de pînă acum ale Festivalului, inițiativă cu ample ecouri culturale a tovarășului Nicolae Ceaușescu, lucrările artiștilor profesioniști, dar și strădania creatorilor amatori, numeroase și valoroase creații folclorice au fixat cotele exacte ale creativității românești. O dată cu fiecare din aceste manifestări publice iubitor de artă a înțeles că pictura, sculptura, grafica sau artele decorative sînt realități culturale active. Manifestarea liberă a talentelor ce înfloresc astăzi

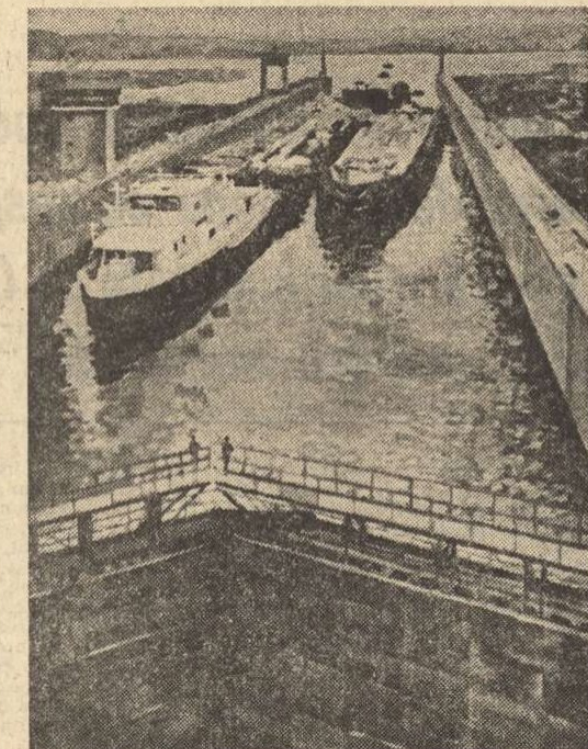
pe teritoriul întregii României a adus astfel, concret, mărturia orientării întregii creații în direcția integrării ei complexe în dinamica vieții sociale. Succesele obținute în cadrul Festivalului național „Cîntarea României”, care a creat un larg cadru organizatoric afirmării talentelor de pe întreg cuprinsul țării, numărul mare al premiilor obținute cu acest prilej, amplele expoziții organizate în diferitele etape ale desfășurării concursului sînt totodată dovezi grăitoare ale rîvnii artiștilor de a se afirma ca individualități adînc integrate colectivității din care fac parte. Căci actul de creație implică

astăzi cunoașterea aprofundată și participarea activă la construcția noii societăți. Este un adevăr subliniat de tovarășul Nicolae Ceaușescu în Expunerea la Plenara C.C. al P.C.R. din octombrie a.c., în Raportul la Congres desfășurat la sediul dătorilor creatorilor de artă de a se situa mereu aproape de muncă și viața poporului. Din acest punct de vedere va trebui să precizăm că multe din izbînzile artistice ale ultimilor ani se leagă tocmai de această atitudine deosebit de fertilă pe plan cultural. Importanța problematicii etico-sociale a timpului pe care îl străbatem, succesele obținute de întregul nostru popor au influențat fără îndoială creația contemporană, așa cum au demonstrat-o atît de elocvent calitatea deosebită nu numai a unor lucrări, ci și a unor mari expoziții, cum a fost, de curînd, cea dedicată celui de-al XIV-lea forum al comunicatorilor români.

Ridicarea unor importante monumente menite să vorbească oamenilor României de astăzi și de morale despre valoarea socială și morală a luptei înaintașilor se înscrie în traseele ample și durabile ale creației noastre contemporane culturale. În ultimii ani mai ales au fost dăruite în piatră, turnate în bronz sau plasmuite din culorile chipurilor unor eroi îndrăgiți al poporului. Sînt imagini care ridică la nivelul simbolurilor suferințele și izbînzile celor care n-au preocupat nimic pentru binele neamului. Meritul acestor actualizări a conștiinței istoriei, capabile să contenească amplitudinea adevărului al țării revine secretarului general al partidului, care, cu neîmbrătată dragoste față de istoria neamului, a atras atenția asupra faptului că trecutul nostru de glorie poate și trebuie să fie un exemplu pentru contemporani, că libertatea și independența sînt rodul muncii și alături de muncă și izbînzilor obținute de poporul român în construcția socialistă. Tot ce este mai lucid și mai angajat în arta românească a răspuns acestor cerințe. Imagini ale permanentelor noastre pe pămîntul românesc, mo-

Lucrare de Eftimie Modilcă

Lucrare de Rodica Anca Marinescu

(Urmare din pag. 1)

— Studiez, în continuare, cu mare atenție Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la marelui forum al comunicatorilor, document de inestimabilă valoare, ce intră în istorie ca o contribuție excepțională la dezvoltarea științei universale, al teoriei și practicii construirii socialismului. Și ca mine procedeză milioane și milioane de oameni al muncii din patria noastră. De fapt, în acest document magistral este relevată construcția noastră ca oameni noi, capabili să făurească, în mod conștient, istorie nouă, prin propriile lor forțe, prin propria lor competență, pe care în continuare și-o construiesc cu tenacitate. Iată, de exemplu, în 1963, prin inițiativa întreprinderii de aluminiu, o anumiță parte din avuția națională, în valoare de cîteva sute de milioane de lei, a fost încredințată spre gospodărire, sub formă de mașini și utilaje, instalații, clădiri și toate celelalte, unui colectiv de oameni, atunci, în jur de 1.000. Eram și eu unul dintre aceștia. Din mers am învățat industrie modernă; învățăm și acum, cu și mai multă hotărîre. De-a lungul timpului am dezvoltat această proprietate încredințată, am dublat-o, am triplat-o, astfel că acum depășesc trei miliarde lei și produce înzecit mai mult. Aceasta ne-a permis să furnizăm de an de an economiei naționale și la export cantități tot mai mari de aluminiu. În cîntecul Congresului am înfăptuit sarcinile de plan pe 4 ani; acum, după încheierea lucrărilor marelui forum al comunicatorilor ne-am propus, mobilizîndu-ne întreaga competență tehnică și științifică, să producem în plus, față de plan, cîteva mii de tone de aluminiu. Producînd mai mult, cîștigăm mai mult și realizăm beneficii cu atît mai mari, din care o anumiță parte o folosim pentru dezvoltare, în continuare. Sînt, acestea, fapte de muncă însușite, care au la bază tocmai tripla noastră calitate de proprietari, producători și beneficiari și care, pentru cei 3.200 de oameni al muncii din unitatea noastră, constituie un cadru dintre cele mai fertile pentru manifestarea potențelor creatoare, de afirmare a personalității fiecăruia.

Ne declară Ioan Gh. Tocu, șeful fîrmelor nr. 2 a Cooperativei Agricole de Producție Averesti, județul Neamț: — Și noi, oamenii ogoarelor, am fost în zilele Congresului, cu gîndul și fața, alături de cei ce ne-au reprezentat în marelui forum comunist, deprinzînd din luminoasele pagini ale Raportului prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu marelui înfăptuiri obținute sub conducerea partidului, dar mai ales minunatele perspective care se deschid în continuare și agriculturii, ramură de bază, ce va cunoaște o permanentă înflorire. Ca fiu de țaran, care lucrez de cînd mă știu pămîntul, am fost părtaş la

a ceea ce năzuim în viitor se află grija permanentă a partidului, a iubitorului nostru conducător pentru dezvoltarea marii producții agricole, potrivit cerințelor noii revoluții agrare, producție întemeiată pe proprietatea socialistă, care și-a dovedit și-i dovedește trîncănia. Acest lucru s-a răsfătat asupra oamenilor, i-a propulsat în spațiul unor preocupări științifice și tehnice privind practicarea unei agriculturi intensive, de mare randament, modernă. Așa că ei înșiși au putut să se construiască și să se reconstruiască tot în funcție de exigențele unei astfel de agriculturi, să-și crească permanent competența profesională. Pornind de

frunteaș, comunistă Emilia Tîrșean: — Am citit cu multă atenție și emoție magistrul Raport prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu de la înalta tribună a Congresului. Și mai mult ca orînd, împreună cu tovarășele mele de muncă, împreună cu toți oamenii acestei țări, mă simt participanți la marile împliniri din patria noastră. Pentru că azi, în România, noi muncim cu adevărat pentru noi, simțim și propriile noastre izbînziri, beneficiarii a ceea ce realizăm. În această certitudine ce-i are izvorul în proprietatea socialistă și forța noastră. Ascultînd

această lună, va fi a unor resurse. Este răspunsul nostru direct, exprimat în valori ale muncii, la ideile de mare valoare și la perspectivele pe care le-a elaborat și statornicit ca program de activitate pentru națiunea noastră recentul Congres. Un răspuns care însemnă participare activă la efortul dezvoltării. Iar dezvoltarea este, la noi, tot ceea ce vrea concret. Curînd, în cincinalul viitor, urmează să intre în producție o nouă capacitate. Care va înlocui pe cea de dezvoltare și modernizare a producției. Și în mare număr de noi locuri de muncă.

București. Impresionantă este devenirea Capitalei noastre. Nici

re-a locuitorilor Capitalei. Într-un viitor apropiat, vor fi finalizate noi mari construcții, care vor sălăzui zonele Timpuiri Noi, Pieptăni, Lujerului și altele. — Studiul cel mai avansat de execuție îl înregistrează Complexul comercial Lujerului, situat la confluența a două mari carșii — Mîlărești și Drumul Taberei. O construcție cu dimensiuni impresionante, care s-a înălțat într-un timp record de la cota „minus 10”, de la fundul, pînă sus, la aproape 30 metri, pe cupola. Se creează într-un ritm alert, parcă mai grăbit acum, în zilele de după Congresul care i-a stabilit țări — și Capitala sale, desigur — perspectiva unor și mai impunătoare dezvoltări. Discușăm pe tema aceasta cu inginerul Vîlhelim Maxim, șeful brigăzii 3 din cadrul A.C.M.-7.

— Adevăratul examen a fost montarea cupolei, care are un diametru de peste 42 metri și nu trebuia să aibă abateri mai mare de 3 mm de montaj. Totul s-a centrat la fix. Măsurătorile au arătat o abatere de doar 3 mm. Asta consideră că spune totul despre calitatea construcției. Am dedicat acest succes Congresului partidului. Acum ne luptăm cu termenele. Cum vedeți, lucrăm din plin. La finisări, la montaje, la instalații. Angajamentul nostru este limpede: să prețuim complexul în avans.

— Tot ce ne-a spus pînă aici, tovarășe inginer, ne vorbește despre o anumită stare de spirit a colectivului dumneavoastră de constructori.

— Da. Starea de comunistă responsabilitate față de împlinirile pentru care muncim și de care se bucură întregul nostru popor. Și starea de conștientă asumare a părții de efort ce ne revine din atît de bogatele programe și perspective pe care i le-a stabilit țării noastre Congresul al XIV-lea al partidului. Satisfacție pentru ce am izbucnit pînă acum, efort sporit pentru viitoare împliniri — o relație firească, un sentiment omenesc, posibil numai în condițiile construcției socialiste. Teza construcției, cu poporul și pentru popor” mi se pare că spune totul despre ceea ce dorim și ceea ce realizăm practic noi, românii.

Reporteri și corespondenți „Scînteii”

DEPUTAT — CETĂȚEN un dialog permanent, eficient, așa cum cere legea, cum cer interesele obștii

contactul direct cu ei, cum ar fi firesc, ei, invers, prin intermediul primăriei, al scrisorilor adresate altor organe.

— Primăria noastră — ne spune tovarășul Elena Pădeanu, secretar al comitetului executiv al consiliului popular municipal — își ocupă acum o mare parte din timp cu audiențele și scrisorile cetățenilor, deși după ce le triem constatăm că majoritatea puteau fi rezolvate în cadrul circumscripțiilor de către deputați. Fără îndoială, fiecare cetățean are dreptul să se adreseze unde dorește, nu există nici o îngrădire în acest sens, dar pentru economia de timp a cetățeanului și pentru o rezolvare cît mai operativă ar fi de preferat ca acesta să se adreseze mai întîi deputatului și numai după ce el n-a fost în măsură să rezolve problema să se apeleze la primărie. În definitiv, circumscripțiile electorale sînt un fel de mini-primării ale localităților, iar deputații ar trebui să fie adevărați „primari” ai acestor circumscripții.

— Cunoașterea preocupărilor obștii nu creșterea este îngreunată și de faptul că mulți dintre deputații locali nu locuiesc în circumscripțiile în care au fost aleși.

— Din pricin diverse, unii deputați au candidat în alte circumscripții decît în cele în care locuiesc, ori după ce au fost aleși și-au schimbat domiciliul, înclt s-a ajuns în situația intr-adevăr nefastă — ca unii purtători ai mandatului obștii să aibă domiciliul în alt colț al localității, îngreunînd și pe această cale dialogul cetățean-deputat. Pentru viitoare alegeri va trebui să nu ne nădăjduim că desăvîrșirea acestor anomalii. Trebuie să redimensionăm circumscripțiile, pentru a nu mai exista diferențe de mărime atît de sensibile ca în prezent. În legătură cu acest aspect trebuie să spunem că, la nivelul Comitetului local de Probleme, Consiliilor Populare, să se studieze dimensiunile optime ale unei circumscripții, urmînd ca, în funcție de aceste dimensiuni, să se stabilească numărul de circumscripții din fiecare localitate. Și dacă vîrșea ca muncă obștească pe care o desfășoară deputații să fie cu folos, ar trebui analizată și posibilitatea creării timpului material pentru ca acești împuterniciți ai obștii să se poată ocupa de rezolvarea problemelor cetățenilor. Cum programul instituțiilor publice la care ei trebuie să se deplaseze coincide, de regulă, cu programul lor de la serviciu, s-ar putea prevedea o anumită zi pe lună în care deputații să se dedice în totalitate activităților obștii.

— Cel mai important lucru pentru activitatea deputatului este însă eficiența acesteia. — Este intr-adevăr foarte bine să se găsească un cadru cît mai adecvat în care deputații să poată dialoga cu cetățenii în forme cît mai variate și, cu cît mai mulți dintre ei — ne spune Victor Rădulescu, deputat în circumscripția nr. 29. Dar pentru ca deputatul să contribuie efectiv la soluționarea problemelor mai este nevoie și de altceva. Cu unele rare excepții, nu cred că există deputat care, de data investit cu mandatul obștii, să nu dorească să facă ceva util în circumscripția sa. Acolo unde apar excepții, ele trebuie, fără îndoială, eliminate, prin revocarea deputatului inactiv. Așa cum prevede, de altfel, legea: nu să se aștepte pînă la următoarele alegeri. Cei dornici și hotărîți însă să facă treabă trebuie ajutați. Nu cum se întâmplă acum, cînd nimeni măcar nu are o legătură de deputat. Personal, am vrut să merg la o întîlnire pe care să discut la conducere probleme din circumscripție, dar n-am putut trece nici măcar de poartă, neavînd un act autentic care să ateste calitatea mea de deputat.

Cine are o funcție, e director, inginer-șef, se descurcă pînă la urmă, nici nu-i trebuie legitimație de deputat — ne spune Elena Călin, deputată în circumscripția nr. 25. Plus că, din păcate, în unele instituții la care apelează, pentru mine însă, ca muncitoare, nu numai accesul în întreprinderi și instituții este mai dificil, dar și posibilitățile de rezolvare a problemelor sînt mai reduse. Un deputat care este mai întîi să rezolve problemele în întreprinderea sa sau apelează la un alt coleg, director în altă întreprindere. Eu neavînd asemenea posibilități mi rezum, de regulă, preocupările la aspecte gospodărești. În alte chestiuni nu mă prea amestec pentru că mă depășesc; cel mult le sesizez primăriei, fără a putea să mă implic direct în soluționarea lor. Ar trebui ca toți deputații — indiferent de funcții — să se bazeze de o parte sportivă din partea instituțiilor la care se adresează. Să se înțeleagă că nu venim pentru interesele noastre personale, ci reprezentăm interesele mîilor de cetățeni care ne-au ales. Ca cetățean, dacă scriu în conștientul meu un singur cuvînt, este că din unitatea noastră conducătorul unității, conform legii, este obligat în 48 de ore să-mi comunice măsura luate. Această grijă, — chiar poate mai mare — este necesară să se manifeste față de problemele cetățenilor. În activitatea instituțiilor publice, toate unitățile de interes cetățenesc — din domeniul comercial, sanitar, de gospodărie comunală, de întîlnire a fondului locativ etc. — ar trebui să aibă în permanență ușile deschise pentru toți deputații, o dată cu obligația de a lua în seamă cele sesizate de aceștia; pentru a nu se ajunge în situația ca problemele să se acumuleze, să se amplifice într-timp, așteptîndu-se sesiunile consiliului popular care, după cum se știu, se țin trimestrial.

— În dialogurile purtate și cu alți deputați și locuitori ai municipiului Craiova a fost pusă în evidență, pe lîngă problematica prezentată mai sus, cerința îngrădirii rolului întîlnirilor dintre deputați și cetățeni pentru a se conferi acestora un caracter util, eficient. Pentru aceasta, la respectivele întîlniri ar trebui să participe factori de decizie din sistemul de funcționare locală, oameni lipsiți de competența necesară — în cîte probleme să se găsească o soluționare operativă, iar cetățenii să capete încredere și interes pentru întîlnirile lor cu deputații. Numai în acest mod dialogul deputat-cetățeni poate deveni cu adevărat un dialog eficient, permanent, așa cum cere legea, cum cer interesele obștii.

Mihail IONESCU

FAPTELE — EXAMENUL COMPETENȚEI ACTIVITĂȚII DE FIECARE ZI

toate prefacerile pe care le-a adus socialismul în viața satului și a locuitorilor lui, bucurîndu-mă de fiecare nouă izbîndă în bătălia pentru recolte mari și stabile. Desigur, drumul parcurs nu a fost deloc ușor. Imi aduc aminte că, la început, în 1962, cînd a luat ființă cooperativa noastră, nu aveam nici de unele, iar agricultura o practicăm așa cum învățasem din bătrîni, empiric, uitîndu-ne după soare. Eram însă încrezători și plini de speranță că și această zonă deluroasă, cu soluri frîntinate, poate deveni productivă, poate fi schimbată prin vrea noastră, așa cum auzeam că se întîmpla în foarte multe locuri din țară. Ei bine, lucrurile chiar așa s-au petrecut. Prin condițiile create de partid și statul nostru, prin strădaniile cooperativelor am reușit să ajungem la rezultate la care nici nu îndrăzeam să ne gîndim în urmă cu 30 de ani. Voi apela, iată, la cîteva cifre. De pe cele 1.370 hectare de teren arabil am obținut în acest an producții record la grîu și orz, am înregistrat la sfecla de zahăr peste 100 de tone la hectar, iar la porumb situații 22 de tone. Zootehnia a devenit și ea un sector puternic, numărînd în prezent 1.000 de bovine și 1.500 ovine. Acestea sînt faptele. Este o realitate cu care ne mîndrim. Și ne este limpede că la baza a tot ceea ce am realizat și

la această realitate, avem datoria ca, în lumina istoricelor hotărîri adoptate de Congresul al XIV-lea al partidului, să lucrăm tot mai bine pămîntul, să aplicăm mai eficient cuceririle științei, pentru ca pînă în pragul mileniului III producțiile agricole să fie an de an producții record, producții stabile. Sîntem la Toplița — una dintre sutele de localități reînălțate din temelii în anii de după Congresul al IX-lea, cu bulevard și cartiere reconduse în moderne linii arhitecturale, cu încă multe puncte fierbinți ale perpetuei înnoiri. Nouă este și industria orașului. Ne oprim la întreprinderea de tricoajerie. În holiul de la intrare, în secții și ateliere, mobilizatoare chemări particularizate stăren de spirit ce domnesc aici, acum, în zilele de după încheierea lucrărilor cel de-al XIV-lea Congres. „Săptămîna record în producție”, „Produse mai multe, cultivate suferitoare”. Prin permanenta preocupare de reînnoire a producției, prin strădania continuă de a-și onora contractele la export (peste 84 la sută din producție este destinată exportului) la termen și în condiții ireproșabile, colectivul acestei unități este răscolit la intensitatea sportivă a activității generale din țară de trecere neîntreruptă la înfăptuirea marilor obiective stabilite de Congres. Ne este explicat acest fapt de muncitoarea

cuvintele înflăcărate ale secretarului general al partidului, care au conturat amplu tabloul al realității țării patriei, al mărcilor noastre realizări socialiste, am cuprins cu gândul orasul meu și întreprinderea la care lucrez și — m-am simțit mîndră că și acestea se regăsesc pe fiecare din coordonatele dezvoltării țării. S-au construit mii de apartamente pentru oamenii muncii, s-au deschis școli și grîdinițe noi, s-a dat în folosință un modern spital cu policlinică, s-au dat în folosință spații comerciale, urmează să se inaugureze un nou și modern centru de creație și cultură. Toate acestea pentru că s-a elaborat sub direcția îndrumării a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, noi edificii social-culturale cu arhitectură modernă, străzi noi, cîvartele de locuințe, spitale și policlinici și multe alte edificii, care conferă Capitalii dimensiuni monumentale ale unei adevărate metropole, demnă de epoca de aur, Epoca Nicolae Ceaușescu.

Un loc important între noile construcții îl ocupă complexele comerciale agroalimentare. Practic, în toate marile cartiere muncitorești, în toate zonele orașului, în Crîngasi, Floreasca, Cotroceni, Pantelimon, Aviației, Unirii s-au construit noi și moderne complexe ce însumează sute de mii de metri pătrați de spații comerciale, menite să asigure o firească aprovizionă-

cei mai tineri locuitori al săi nu mai recunosc obșnuitele trasee. Bucureștiul este un oraș nou. Cu zeci de bulevarde noi, cu cartiere noi și înnoite din temelii, cu parcuri noi. Ritmurile deveniri orașului sînt trepidante. Am și uitat mulți dintre noi cit „neîncrea” construcția metroului. Tot la timpul trecut vorbim de amenajarea Dimbovitiei. Și sînt încă multe exemple deveniri orașului care, practic, s-a înălțat sub ochii noștri.

Spațiul urban al Capitalei și-a încorporat într-o firească îngrămădare, pe baza planului de modernizare și sistematizare, conceptul de dezvoltare a activității economice a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, noi edificii social-culturale cu arhitectură modernă, străzi noi, cîvartele de locuințe, spitale și policlinici și multe alte edificii, care conferă Capitalii dimensiuni monumentale ale unei adevărate metropole, demnă de epoca de aur, Epoca Nicolae Ceaușescu.